

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Preturii sectorului Botanica, municipiul Chișinău cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată hotărârea Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău din 26 octombrie 2016, și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 11 august 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Preturii sectorului Botanica, mun. Chișinău cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 77723 din 1 mai 2008, SA „Termoelectrica” s-a obligat să asigure livrarea energiei termice către Pretura sectorului Botanica, mun. Chișinău (căminul din str. Hristo Botev 25, mun. Chișinău), iar ultimul și-a asumat obligația să achite costul energiei termice în condițiile și termenele prevăzute de contract.

Invocă că potrivit clauzelor contractuale, determinarea cantității de energie termică se efectuează în baza datelor aparatelor de evidență a consumului de energie termică, instalate la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță.

Astfel, afirmă că pentru energia termică livrată, în conformitate cu pct. 4.2. al contractului, consumatorul era obligat să achite lunar contravaloarea energiei termice utilizate organizației furnizoare, prin dispozițiile de plată ale reclamantului conform tarifelor stabilite, până la data de 30 a lunii următoare.

Sușține reclamantul că din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea bonurilor de plată pentru consumul de energie termică, pârâtul a acumulat

o datorie la energia termică în sumă de 244 586,45 lei pentru perioada 1 ianuarie 2016 până la 30 aprilie 2016, confirmată prin informația cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică, de asemenea prin facturile și bonurile la control.

Menționează SA „Termoelectrica” că pentru întârzierea plăților, potrivit art. 619 Cod civil, consumatorului i s-a calculat dobândă de întârziere în sumă de 18 440,91 lei pentru perioada 1 martie 2016 - 8 iunie 2016, iar în total valoarea acțiunii constituie suma de 263 027,36 lei.

Solicită reclamantul SA „Termoelectrica” încasarea din contul Preturii sectorului Botanica, mun. Chișinău a sumei de 244 586,45 lei cu titlu de datorie pentru energia termică calculată pentru perioada 1 ianuarie 2016 - 30 aprilie 2016, a dobânzii de întârziere în cuantum de 18 440,91 lei, calculată pentru perioada 1 martie 2016 - 28 iulie 2016 și a taxei de stat în mărime de 7 890,82 lei.

La data de 6 septembrie 2016, reclamantul SA „Termoelectrica” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea datoriei pentru energia termică calculată pentru perioada 1 ianuarie 2016 - 31 aprilie 2016 în mărime de 228 228,41 lei, dobânda de întârziere pentru perioada 1 martie 2016 - 31 august 2016 în mărime de 20 881,63 lei, precum și încasarea taxei de stat achitate la momentul depunerii cererii de chemare în judecată în mărime de 7 890,82 lei.

La data de 28 septembrie 2016 SA „Termoelectrica” și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând încasarea datoriei pentru energia termică, calculată pentru perioada 1 ianuarie 2016 - 30 aprilie 2016, în mărime de 222 819,41 lei și dobânda de întârziere pentru perioada 1 martie 2016 - 31 august 2016 în mărime de 20 881,63 lei, precum și încasarea taxei de stat achitate la momentul depunerii cererii de chemare în judecată în mărime de 7 890,82 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 octombrie 2016, acțiunea a fost respinsă, ca fiind îndreptată împotriva pârâtului necorespunzător.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, a fost admisă cererea de apel depusă de SA „Termoelectrica”, casată hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 octombrie 2016, și a fost emisă o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La data de 14 august 2017, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a), b) CPC, instanța de apel a încălcat în mod esențial normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, oferind o interpretare eronată raportului material litigios.

Invocă că instanța de apel a aplicat, deși nu trebuia să aplice prevederile art. art. 970, 971 Cod civil și dimpotrivă nu a aplicat, deși trebuia să aplice art. 753 alin. (1) Cod civil, or prestarea de servicii și vânzarea-cumpărarea reprezintă două tipuri distincte de raporturi juridice.

Afirmă că raportul juridic stabilit între SA „Termocom” în procedura planului, subrogat în drepturi SA „Termoelectrica” și Pretura sectorului Botanica, mun. Chișinău, în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr.77723 din 1 mai 2008 este un raport de vânzare-cumpărare a energiei termice,

guvernat de art.753 Cod civil, cu locul stabil de furnizare - blocul locativ nr.25 din str. Hristo Botev, mun. Chișinău.

Menționează că locul de furnizare a mărfii reprezintă o clauză negociată de către părți și aceasta nu este legat neapărat de sediul juridic al unei dintre părțile la contract sau de dreptul de proprietate asupra blocului locativ.

Susține că potrivit pct. 2 .3 al contractului nr. 777723 din 1 mai 2008, consumatorul, adică Pretura sectorului Botanica, mun. Chișinău, asigură prestarea serviciului de alimentare cu agent termic subconsumatorilor, cu care la rândul său, încheie contrate corespunzătoare.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale la data de 5 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 9865-4 (f. d. 194), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data de 14 august 2017 se consideră a fi depus în termen.

Prin referința depusă la 7 noiembrie 2017 Pretura sectorului Botanica, mun. Chișinău a solicitat declararea recursului drept inadmisibil, având în vedere că instanța de apel a examinat sub toate aspectele cauza, cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SA „Termoelectrica” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Termoelectrica” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SA „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva